

סֵפֶר
זוהר לְפוּרִים הַשָּׁלִים

כִּרְד א'

הַלְכוּת פּוּרִים

כל השנה הלכות בכל יום מזבחה לו שהוא בן עולם הבא בתד תורה

 מם ער ערמרי
 ללימוד שו"ע אורה היום
 מחבר עם רמ"א

 בתר תורה

לימוד כל סדר שי"ע או"ה הלכות פורים
 המחבר עם רמ"א - עמוד אחד ליום
 לסיימו במעגל שבעה ימים קודם הפורים
 וזכה להיות "בן עולם הבא"

 שולח עיר
 מים שרים בית המקדש
 אלא ארבע אמות של הלכה בלבד
 מים שרים בית המקדש
 אלא ארבע אמות של הלכה בלבד

 תורה שמים

 תורה טובה

 מעים עדיקים

 מעין תורה

 מעין תורה

 שם טוב

 ברכה

 הצלחה

 בראות

 פרנסה

 נחת

 ארוסת הים

 טושט

 קבוד

 שפט

 שדוקים

מכון הלכות פורים לשבעה ימים – ללימוד כל ארץ הלכות פורים במעגל שבועת ימים קודם פורים שבעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מורכב עם רב"א פורים' אתקיימת על עם יום המפורים (תקצ"א) - כל המועדים יחיו בטלון, וימי תעניתם לא יחיו בטלון לעולם (מחזקת שם על פי)

שואלין ודורשין בהלכות הרגל קודם הרגל שלשים יום

עש"ו

רבינו זושא אבא זינא

ז' אדר
[יום א']
משבעה ימים קודם פורים

ה' אדר
משבעה ימים קודם פורים

ג' אדר
משבעה ימים קודם פורים

עמ"י

רבינו זושא אבא זינא

תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו של יום הלכות פסח בבטח הלכות עצרת בצנעת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמרו: הנני הוציא ללמוד. כדי שביאני המלמד לידי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי ודיעת התורה. ונחמני עושה לשם יתור קדש ארץ הרי הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתעבדים יאהרונת"י על ידי הנעלים בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם קל ושראל.

מחזור ויטרי). ואם חל פורים ביום א' שמתענני ביום ה' שלפניו וחל בו ברית מילה מותר לאכול על המילה ולמחר ביום ו' יתענו האוכלים (הגהות מנהגים):

ג. יש מתענים ג' ימים זכר לתענית אסתר:

סימן תרפ"ז – חיוב קריאת המגילה, ובו ב' סעיפים

א. חיוב אדם לקרות המגילה בלילה ולחזור ולשנותה ביום ושל לילה זמנה כל הלילה ושל יום זמנה כל היום מהנץ החמה עד סוף היום ואם קראה משעלה עמוד השחר יצא:

ב. מבטלים תלמוד תורה לשמוע מקרא מגילה קל וחומר לשאר מצות של תורה שכולם נדחים מפני מקרא מגילה שאין לך דבר שנדחה מקרא מגילה מפניו חוץ ממת מצוה שאין לו קוברים (כדי צרכו), שהפוגע בו קוברו תחלה ואחר כך קורא. הגה: וכל זה לא מיירי אלא בדאיכא שהות לעשות שתיהן אבל אם אי אפשר לעשות שתיהן אין שום מצוה דאורייתא נדחה מפני מקרא מגילה (ר"ן ובית יוסף בשם תוספות ומהר"א מורח"י) והא דמת מצוה קורם היינו דוקא בדאפשר לו לקרוא אחר כך (מהר"א מורח"י):

שלפניו ומפסיקין בשניה כדי שתהא פרשת זכור בשבת הסמוכה לפורים מלפניה ואם חל פורים בערב שבת מקדימים לקרות פרשת זכור בשבת שלפניו:

א. הימים שראוי לקבוע בהם ראש חדש אדר ובד"ו וסימן לשבתות ההפסקה ז"ו ב"ו ד"ד ובי"ו כלומר כשחל ראש חודש בשבת מפסיקין בחמשה עשר בו וסימן ז"ט וכשחל ביום ב' מפסיקין בו' בו וסימן ב"ו וכשחל ביום ד' מפסיקין בד' בו וסימן ד"ד וכשחל ביום ו' מפסיקין בשתי שבתות ב' בו וי"ו בו וסימן ובי"ו:

ז. יש אומרים שפרשת זכור ופרשת פרה אדומה חייבים לקרותם מדאורייתא לפיכך בני הישובים שאין להם מנין צריכים לבוא למקום שיש מנין בשבתות הללו כדי לשמוע פרשיות אלו שהם מדאורייתא. הגה: ואם אי אפשר להם לבוא מכל מקום יזהרו לקרותם בנגינתם ובטעמם (מצא כתיב):

סימן תרפ"ז – דין תענית אסתר, ובו ג' סעיפים

א. בחנוכה ופורים מותר להתענות לפניהם ולאחריהם:

ב. מתענים בי"ג באדר ואם חל פורים באחד בשבת מקדימין להתענות ביום חמישי. הגה: ותענית זה אינו חובה לכן יש להקל בו לעת הצורך כגון מעוברות או מניקות או חולה שאין בו סכנה ואפילו רק כואבי עינים שאם מצטערין הרבה לא יתענו ויפרעו אחר כך אבל שאר בריאים לא יפרשו מן הצבור (חודשי אגודה בשם

סדר הלימוד ליום ז' אדר יום א' משבעה ימים קודם פורים

הלכות מגילה ופורים

סימן תרפ"ה – סדר ד' פרשיות, ובו ז' סעיפים

א. ראש חודש אדר הסמוך לניסן שחל להיות בשבת קורין פרשת שקלים שהיא כי תשא עד ועשית כיוור נחשת ומפטיר ויכרות יהודע ומוציאין שלשה ספרים באחד קורא פרשת השבוע ובשני של ראש חודש ובשלישי קורא מפטיר בפרשת שקלים:

ב. בשבת שניה מוציאין שני ספרים באחד קורא פרשת השבוע ובשני קורא זכור את אשר עשה לך עמלק ומפטיר פקדתי את אשר עשה עמלק:

ג. בשבת שלישית שהוא ט"ו באדר מפסיקין ובשבת רביעית שהיא כ"ב לאדר מוציאין שני ספרים באחד קורא בפרשת השבוע ובשני קורא פרשת פרה ומפטיר וזרקתי עליכם מים טהורים (ועיין לעיל סימן קל"ז סעיף ה'):

ד. בשבת חמישי שהוא כ"ט באדר מוציאין ב' ספרים באחד קורא פרשת השבוע ובשני קורא החדש הזה לכם ומפטיר בראשון באחד החדש:

ה. חל ראש חודש אדר הסמוך לניסן בתוך ימי השבוע ואפילו בערב שבת מקדימין לקרות פרשת שקלים בשבת

נהגה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחולק לשבעה ימים קדם הפורים. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פורים קדם הפורים. וזכה להיות 'בן עולם הבא'. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולכל המעריצים וידידים. לזכות את הרבים לחיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכות' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה' וכל המזכה את הרבים [ז' אדר]. יום א' משבעה ימים קודם פורים וזכה לפנים צדיקים!

מובטח לו שהוא מן 'עולם הבא'

כל השנה הלכות בכל יום

מכון 'הלכות פורים לשבעה ימים' – ללימוד כל ארץ 'הלכות פורים' במשך שבועת ימים קודם פורים
שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מובהר עם רביא'
פורים אתקייאת על עם יום המפורים (תקפ"א) - כל המועדים יחיו בטלון, וימי תעוררם לא יחיו בטלון לעולם (מחש' ששל' ע"ב)

עש"ו

רבינו משה איסר"ל

שואלין וזורשין בהלכות הרגל
קודם הרגל שלשים יום

ח אדר
[יום ב']
משבועה ימים
קודם פורים

ג' ליין
ב'

הלכות פורים לשבעה ימים
לימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין וזורשין בענינו
של יום הלכות פסח בבטח הלכות עצרת בצנצנת הלכות חג בחג

עמ"י

רבינו יוסף קארו

קודם הלימוד יאמרו: הנני הוציא ללמוד. כדי שיביאני המלמד לידי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי וידעת התורה. ונחמיני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינותיה בשם יהוה ובשם אדני מתעבדים יאהרונת"י על ידי הנעלם בהחילו ור' חיימו ב'תקנא' שלים בשם של ושרא"ל.

סימן תרפ"ט – שהכל חייבים בקריאת מגילה, וכו' ו' סעיפים

א. הכל חייבים בקריאה אנשים ונשים וגרים ועבדים משוחררים ומחנכים את הקטנים לקרותה:

ב. אחד הקורא ואחד השומע מן הקורא יצא ידי חובתו והוא שישמע ממי שהוא חייב בקריאתה לפיכך אם היה הקורא חרש או קטן או שוטה השומע ממנו לא יצא ויש אומרים שהנשים אינם מוציאות את האנשים. הגה: ויש אומרים אם האשה קוראה לעצמה מברכת לשמוע מגילה שאינה חייבת בקריאה (מרדכי פרק קמא דמגילה):

ג. אנדרוגינוס מוציא מינו ולא שאינו מינו טומטום ומי שחציו עבד אפילו מינו אינו מוציא. הגה: יש אומרים דאפילו את עצמו אינו מוציא וצריך לשמוע מאחרים (בית יוסף):

ד. השומע מגילה ממי שהוא מודר הנאה ממנו יצא:

ה. מקום שאין מניין אם אחד יודע והאחרים אינם יודעים אחד פוטר את כולם ואם כולם יודעים כל אחד קורא לעצמו:

ו. מנהג טוב להביא קטנים וקטנות לשמוע מקרא מגילה:

* * *

ה. בן עיר שהלך לכרך או בן כרך שהלך לעיר אם היה דעתו לחזור למקומו בזמן קריאה ונתעכב ולא חזר קורא כמקומו ואם לא היה בדעתו לחזור אלא לאחר זמן הקריאה קורא עם אנשי המקום שהוא שם. הגה: ואם הוא במדבר או בספינה קורא ביום י"ד כמו רוב העולם (כל בו):

ו. יום חמשה עשר שחל להיות בשבת אין קורין המגילה בשבת אלא מקדימין לקרותה בערב שבת וגובים מעות מתנות עניים ומחלקים אותם בו ביום וביום שבת מוציאים שני ספרים ובשני קורין ויבא עמלק ואומרים על הניסים ואין עושין סעודת פורים עד יום אחד בשבת:

ז. המפרש בים והיוצא בשיירה ואינו מוצא מגילה להוליך עמו יקראנה ב"ג או ב"ב או ב"א בלא ברכה ואם אי אפשר להמתין עד ימים הללו יש אומרים שקורא אפילו מתחלת החדש. הגה: והכי נהוג ומיהו אם נודמן לו אחר כך מגילה חזר וקרא אותה ביום י"ד אפילו קראה תחלה ביום י"ג מכל מקום קרא אותה שלא בזמנה (כל בו ובית יוסף):

ח. בן עיר שהיה בספינה או בדרך ולא היה בידו מגילה ואחר כך נודמנה לו בט"ו קורא אותה בט"ו:

סדר הלימוד ליום ח' אדר
יום ב' משבועה ימים קודם פורים

סימן תרפ"ח – דין כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון, וכו' ח' סעיפים

א. כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון אפילו אינן מוקפין עכשיו קורין בט"ו אפילו אם הם בחוצה לארץ ואפילו אין בהם עשרה בטלנים (פירוש בטלים ממלאכתן ועוסקין בצרכי צבור). והוא שהוקף ואחר כך ישב או שישב תחלה על דעת להקיפו אחר כך לאפוקי כשנודע שישב תחלה על דעת שלא להקיפו. (אבל בסתמא הוקפה ולבסוף ישבה, ר"ן):

ב. וכן הכפרים הנראים עמהם אפילו אינם סמוכים כגון שהם בהר או שסמוכים להם אפילו אינם נראים עמהם כגון שהם בעמק ובלבד שלא יהיו רחוקים יותר ממיל ובשושן אף על פי שאינה מוקפת חומה מימות יהושע קורין בט"ו הואיל ונעשה בו הנס:

ג. כפרים ועיירות גדולות וכרכים שאינם מוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורין ב"ד:

ד. כרך שהוא ספק אם הוקף בימי יהושע אם לאו קורין ב"ד ובט"ו ובליליהוה ולא יברך כי אם ב"ד שהוא זמן קריאה לרוב העולם:

מובטח לו שהוא
עולם הזה

נהג מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחולק לשבעה ימים קודם הפורים. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פורים קדם הפורים. וזכה להיות 'בן עולם הבא'. נא לפרסם בקמחי נספחות ובמחשבות. ובמחשבות. ולקבל התפריים ויודים. לזכות את הרבים לחיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכות פורים' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה' ו'כל המזכה את הרבים' [ח' אדר]. יום ב' משבועה ימים קודם פורים

כל השנה
הלכות
בכל יום

מכון 'הלכות פורים לשבעה ימים' – ללימוד כל ארץ 'הלכות פורים' במעגל שבעת ימים קודם פורים
שועל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מוצר עם רבא'
פורים אתקראת על עם יום המפורים (תק"ט) - כל המועדים יחיו בטלון, וימי תעוררם לא יחיו בטלון לעולם (מחזק מלל ע"פ)

עש"ו

רבינו משה אשכנזי ז"ל
 בעל ספר 'דרימא'
 חידושי תורה ודברי
 חכמה מפורסמים

שואלין ודורשין בהלכות הרגל
קודם הרגל שלשים יום

ט אדר
[יום ג']
משבעה ימים
קודם פורים

ג' ליין
ג'
ג'

הלכות פורים לשבעה ימים
לימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בבטח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

עמ"י

רבינו יוסף קארו ז"ל
 בעל ספר 'שולחן ערוך'
 פוסק על כל דיני
 התורה והש"ס

ואם כתובה בשני לשונות מי שמבינים יצאו (בית יוסף):

יא. יש למחות ביד הקוראים לנשים הגמילה בלשון לעז אף על פי שכתובה בלשון לעז:

יב. קראה מתנמנם הואיל ולא נדרם בשניה יצא אבל אם שמעה מתנמנם לא יצא:

יג. היה כתובה שקורא פסוק במגילה שהוא מעתיק ממנה וכותבה אם כיון לבו לצאת ידי חובתו יצא והוא שתהא כתובה כולה לפניו במגילה שהוא מעתיק ממנה וכן אם היה מגיחה וכן אם היה דורשה שקורא פסוק במגילה שלימה ודורשו אם כיון לבו לצאת ידי חובתו יצא ולא יפסיק בה בענינים אחרים כשדורשה שאסור להפסיק בה בענינים אחרים:

יד. הקורא את המגילה צריך שיכוין להוציא השומע וצריך (שיכוין) השומע לצאת ואם הקורא שליח ציבור מסתמא דעתו על כל השומעים אפילו הם אחורי בית הכנסת אין מודקדק בטעויותיה ויש אומרים דדוקא בטעות שהלשון והענין אחד כההוא עובדא דתרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דרב חד קרי יהודים וחד קרי יהודיים ולא אהדר חד מינייהו אבל טעות אחר לא:

* * *

ה. קראה סירוגין דהיינו שפסק בה ושהה ואחר כך חזר למקום שפסק אפילו שהה כדי לגמור את כולה יצא. הגה: ואפילו סח בנתיים מיהו גוערין במי שסח בנתיים כדלקמן סימן תרצ"ב סעיף ב' (הרשב"א סימן רמ"ד):

ו. הקורא את המגילה למפרע לא יצא קרא פסוק אחד ודילג השני וקרא שלישי ואחר כך חזר וקרא השני לא יצא מפני שקרא למפרע פסוק אחד אלא כיצד יעשה מתחיל מפסוק שני ששכח וקורא על הסדר:

ז. הקורא את המגילה על פה לא יצא ידי חובתו:

ח. הלועז ששמע את המגילה הכתובה בלשון הקודש ובכתבי הקודש אף על פי שאינו יודע מה הם אומרים יצא ידי חובתו:

ט. היתה כתובה תרגום או בלשון אחרת מלשונות העכו"ם לא יצא ידי חובתו בקריאתה אלא המכיר בקריאתהאלא המכיר אותו הלשון בלבד אבל אם היתה כתובה בכתב עברי וקראה ארמית לארמי לא יצא שנמצא זה קורא על פה וכיון שלא יצא הקורא ידי חובתו לא יצא השומע ממנו. הגה: אבל אין לחוש באיזה כתב כתובה (בית יוסף):

י. מי שיודע לעז ויודע אשורית אינו יוצא בלעז ויש אומרים שיוצא. הגה:

סדר הלימוד ליום ט' אדר
יום ג' משבעה ימים קודם פורים

סימן תרצ – דיני קריאת המגילה, ובו י"ח סעיפים

א. קורא אדם את המגילה בין עומד בין יושב אבל לא יקרא בצבור וישב לכתלה מפני כבוד הצבור. הגה: ואסור לחזן לקרוא את המגילה עד שאומרים לו קרא (מרדכי פרק הקורא):

ב. אפילו שנים ואפילו עשרה יכולים לקרותה ביחד ויוצאים הם והשומעים מהם:

ג. צריך לקרותה כולה ומתוך הכתב ואם קראה על פה לא יצא וצריך שתהא כתובה כולה לפניו לכתלה אבל כדעבד אם השמיט הסופר באמצעה יבית אפילו עד חציה וקראם הקורא על פה יצא. הגה: אבל אם השמיט תחלתה או סופה אפילו מיעוטה לא יצא (ר"ן). ואפילו באמצעה דוקא דלא השמיט ענין שלם (בית יוסף בשם אורחות חיים). אבל ביותר מחציה אפילו הן כתובות אלא שהן מטושטשות ואין רישומן ניכר פסולת:

ד. מי שתופס בידו מגילה שאינה כשרה לא יקרא עם שליח ציבור אלא שומע ושותק. הגה: וכן לא יסייע שום אדם על פה לחזן ולכן אותן הפסוקים שקורין הקהל צריך החזן לחזור ולקרותם מתוך מגילה כשרה (בית יוסף בשם שבולי לט):

מובטח לו שהוא
עולם הא"א

נהגה מובא כאן ספר 'שולחן ערוך הלכות פורים מחולק לשבעה ימים קדם פורים'. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פורים קדם פורים. וזכה להיות 'בן עולם הבא'. נא לפרסם בבתי כנסיות ובמדרשות. ובשמחות ולקבלת המעשרים וידידים. לזכות את הרבים לחיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכות פורים' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה' ו'כל המזכה את הרבים' [ט' אדר]. יום ג' משבעה ימים קודם פורים זוכה לפנים צדיקים!

כל השנה
הלכות
בכל יום

מכון "הלכות פורים לשבעה ימים" – ללימוד כל ארץ "הלכות פורים" במשך שבועת ימים קודם פורים
שעל ידי "מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מובהר עם רב"א"
פורים אתקריאת על שם יום המפורים (תק"א) - כל המועדים יחיו בטלון, וימי המועדים לא יחיו בטלון לעולם (מחזקת של ע"ט)

שואלין ודורשין בהלכות הרגל
קודם הרגל שלשים יום

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו ז"ל
בנה מנחת יוסף
על ספר שו"ת
ועל ספר ח"א
ועל ספר ד"א
ועל ספר שו"ת
ועל ספר ח"א
ועל ספר ד"א
ועל ספר שו"ת
ועל ספר ח"א
ועל ספר ד"א

ג' ל"ד

ה'לכות פורים לשבעה ימים

לימוד שולחן ערוך הלכות פורים

לשבעה ימים – עמוד אחד ליום

תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו

של יום הלכות פסח בבטח הלכות עצרת בצנעת הלכות חג בחג

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש ז"ל
בנה שו"ת דברי יוסף
ועל ספר שו"ת
ועל ספר ח"א
ועל ספר ד"א
ועל ספר שו"ת
ועל ספר ח"א
ועל ספר ד"א

קודם הלימוד יאמרו: הנני הוציא ללמוד. כדי שביאני המלמוד לידי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי ודיעת התורה. ונקהני עושה לשם יחוד קדשך בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתקדים יאהרונת"י על ידי הנעלים בדתילו ורתימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

או ללעוג עליו כי לא לחנם הקובעו (בית יוסף בשם אורחות חיים):

יח. מגילה ב"ד ובט"ו צריך להזור אחר עשרה ואם אי אפשר בעשרה קורים אותה ביחיד. הגה: ויש להסתפק אם נשים מצטרפות לעשרה (הגהות אשרי פרק קמא טור סימן תרפ"ד). ואם קרא אותה בציבור ואיזה יחיד לא שמעה יכול לקרות אפילו לכתחלה ביחיד הואיל וקורין אותה באותה העיר בעשרה (בית יוסף בשם אורחות חיים) וכשהיחיד קורא אותה בזמנה צריך לברך עליה (בית יוסף):

פסמן תרצא – דיני כתיבת המגילה ותפירתה, וכו' י"א סעיפים

א. אין כותבין המגילה אלא בדיו על הגויל או על הקלף כספר תורה ואם כתבה כמי עפצים וקנקנתום כשרה כתבה בשאר מיני צבעונים פסולה וצריכה שירטוט כתורה עצמה ואין העור שלה צריך לעבד לשמה ויש אומרים שצריך עיבוד לשמה:

ב. היתה כתובה על הנייר או על עור שאינו מעובד או שכתבה עכו"ם או מין פסולה ודינה כספר תורה לענין היקף גויל וחטוטרות התנין ותלית ההי"ן וקופי"ן וכל גופות האותיות בצורתן ובחסרות ויתרות. הגה: גם צריך לכתבה מן הכתב (ר"ן) ולהוציא כל חיבה מפיו קודם שיכתבה כמו בספר תורה (מהרי"ק) ועושין כל פרשיותיה וסומות ואם עשאן פתוחות פסולה (הגהות מיימוני פרק ב' ופסקי מהרא"י סימן כ"ג). ובדיעבד אין לפסול מגילה משום

חסרות ויתרות דלא גרע מהשמיט בה הסופר אותיות דכשרה (הגהות מיימוני פרק ב' ואור ורוע) וכמו שנתבאר סימן תר"צ סעיף ג'. וצריכה עמוד בסופה וחלק בראשה כדי להקיפה בו ויש אומרים שצריכה תגין ויש אומרים שאינה צריכה. הגה: ונהגו לתייגה גם נהגו שלא לעשות לה עמוד כלל בסופה (מהרי"ל):

ג. עשרת בני המן צריך לכתבם כשירה ולא כשאר שירות שחלק על גבי כתב אלא מניח חלק בין כתב לכתב ואם לא עשה כן פסולה:

ד. צריך להאריך בו"ו דויווא (בכתיבתה ויש אומרים בקריאתה) (ר"ן בשם הרא"ש ומתיר"ל ובית יוסף בשם אורחות חיים). וצריך לכתוב איש בראש דפא ואת בסופה:

ה. אם תפרה בחוטי פשתן פסולה:

ו. אם הטיל בה ג' חוטי גידים כשרה ובלבד שיהיו משולשות ומפני שיש בו פירושים שונים צריך לצאת ידי כולם ויעשה שלשה תפירות בראשה ושלש בסופה ושלש באמצעיתה ותפירה אחת בחלק הרביעי מצד זה ותפירה אחת בחלק הרביעי שמצד האחר. הגה: ואם אין לו גידין יותר מוטב לתפור הנשאר בחוטי פשתן מלהניחה בלא תפירה (הגהות מיימוני פרק ב' וכל בו). אבל אם יש לו גידין יתפור כולם בגידין כולה בנידון והתפירה תהיה מבחוץ ולא מבפנים (רבינו ירוחם נתיב ח' חלק ד' ובית יוסף בשם אורחות חיים):

סדר הלימוד ליום י' אדר
יום ד' משבעה ימים קודם פורים

המשך סימו תרצ – דיני קריאת המגילה

טו. צריך לומר עשרת בני המן ועשרת הכל בנשימה אחת להודיע שכולם נהרגו ונתלו כאחד. הגה: ודוקא לכתחלה אבל בדיעבד אם הפסיק ביניהם יצא (תוספות סוף פרק קמא דמגילה ואבודרהם ומהר"ל). ולכתחלה נוהגין לומר בנשימה אחת מתחלת חמש מאות איש ואת פרשנדתא כו' עד עשרת (מהרי"ל בשם רוקח):

טז. צריך שיאמר ארור המן ברוך מרדכי ארורה זרש ברוכה אסתר ארורים כל עובדי כוכבים ברוכים כל המאמינים בה' וכו' וצריך שיאמר וגם הרבונה זכור לטוב:

יז. מנהג כל ישראל שהקורא קורא ופושטו כאיגרת הראות הנס וכשיגמור תוזר וכורכה כולה ומברך. הגה: יש שכתבו שנוהגין לומר ד' פסוקים של גאולה בקול רם דהיינו איש יהודי וגו' ומרדכי יצא וגו' ליהודים היתה אורה וגו' כי מרדכי היהודי וגו' וכן נוהגין במדינות אלו (הגהות מיימוני פרק ח' וכל בו ואבודרהם) והתזן חוזר וקורא אותן. עוד כתבו שנהגו התינוקות לצור צורת המן על עצים ואבנים או לכתוב שם המן עליהן ולהכותן זה על זה כדי שימחה שמו על דרך מחה תמחה את זכר עמלק ושם רשעים ירקב. ומה שנתרבת המנהג שמכים המן כשקורים המגילה בבית הכנסת (אבודרהם). ואין לבטל שום מנהג

מבטח לו שהוא מלכות

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחולק לשבעה ימים קדם פורים. עמוד אחד ליום. כך ינמוך כל הלכות פורים קדם הפורים. וזכה להיות 'בן עולם הבא'. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולקבל התפירות וידידים. לזכות את הרבים לחיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכות פורים' בכל יום. שהוא 'תורה לשמחה' ו'כף המזקה את הרבים' [י' אדר]. יום ד' משבעה ימים קודם פורים

* * *

מכון 'הלכות פורים לשבעה ימים' – ללימוד כל ארץ 'הלכות פורים' במעגל שבועת ימים קודם פורים
שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מורכב עם רבני'
פורים אתקייאת על עם יום המפורים (תק"ט) - כל המועדים יהיו בטליון, וימי תעוררם לא יהיו בטליון לעולם (מחייב שכל עם)

שואלין ודורשין בהלכות הרגל
קודם הרגל שלשים יום

רבינו יוסף יצחק ז"ל
הבית הירוק

י"א אדר
[יום ה']
משבעה ימים
קודם פורים

הלכות פורים לשבעה ימים
לימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בבטח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

רבינו יוסף יצחק ז"ל
הבית הירוק

קודם הלימוד יאמר: הנני הוציא ללמוד. כדי שביאני המלמד לידי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי ודיעת התורה.
נחמיני עושה לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנתיים יאהרונה"
על ידי הנעלים בתהילו ורתימו בתהודא שלים בשם כל ישראל.

ג. אין קורין בו הלל ואין נופלין על פניהם. הגה: ואין אומרים למנצח ואל ארך אפים (מנהגים ובית יוסף בשם חספות):

ד. מוציאין ספר תורה וקורין בפרשת ויבא עמלק ואף על פי שאין בה אלא ט' פסוקים כופלין פסוק אחרון כדי להשלים לעשרה פסוקים. הגה: ואין המנהג לכפול פסוק האחרון של הפרשה. וקורין המגילה ואחר כך סדר קדושה. הגה: כשיש מילה בפורים מלין התינוק קודם קריאת המגילה (מהרי"ל ומנהגים):

סימן תרצד – דין מעות פורים לעניים, ובו ד' פעיפים

א. חייב כל אדם ליתן לפחות שתי מתנות לשני עניים. הגה: יש אומרים שיש ליתן קודם פורים מחצית מן המטבע הקבוע באותו מקום ובאותו זמן וזכר למחצית השקל שהיו נוהגין באדר ומאחר ששלשה פעמים כתיב תרומה בפרשה יש ליתן שלש (מרדכי ריש פרק קמא דיומא). ויש ליתנו בליל פורים קודם שמתפללים מנחה (מהרי"ל) וכן נוהגין בכל מדינות אלו ויש ליתן ג' חצאי גדולים במדינות אלו כי אין מטבע ששם מחצית עליה מלבד זו. ובמדינות אוסטריין יתנו ג' חצי ווינר שנקרא גם כן מחצית וכן לכל מדינה ומדינה ואין חייב ליתנו רק מי שהוא מבן עשרים ולמעלה ויש אומרים שנותנים מחצית השקל לצדקה מלבד ג' מחצית אלו ואין נוהגין כן:

נוהגים לברך הרב את ריבנו וכו' אם לא בריך לא לפניו ולא לאחריה יצא. הגה: ונהגו לומר בלילה אשר הניא אבל לא ביום (כל בו ובית יוסף בשם אורחות חיים). ואין לברך אחריה אלא בצבור:

ב. אין לשוח בעוד שקורין אותה:

ג. אף על פי שיעא כבר מברך להוציא את אחר ידי חובתו:

ד. מי שהוא אנוס קצת ואינו יכול לילך לבית הכנסת וצריך להמתין עד אחר שקראו הקהל וקשה עליו לישב בתענית כל כך יכול לשמוע קריאתה מבעוד יום מפלג המנחה ולמעלה. הגה: אבל אסור לאכול קודם שישמע קריאת המגילה אפילו התענית קשה עליו (תרומת הדשן סימן ק"ט):

סימן תרצז – סדר תפלת פורים, ובו ד' פעיפים

א. אחר קריאת המגילה בערבית אומר ואתה קדוש ואם חל במוצאי שבת אומר ויהי נועם קודם ואתה קדוש. הגה: ואומר ויתן לך. וקורים המגילה ואחר כך מבדילין (מנהגים):

ב. אומר על הנסים בלילה וביום. הגה: ואם לא אמרו אין מחזירין אותו (טור). ואין אומרים על הנסים רק ביום י"ד אבל לא בט"ו (בית יוסף בשם אורחות חיים ומנהגים). ובליל י"ד אף על פי שלא קראו המגילה עדיין אומר על הנסים בתפלת ערבית (הגהות מיימתי פרק ב'):

סדר הלימוד ליום י"א אדר
יום ה' משבעה ימים קודם פורים

המשך סימן תרצא – דיני כתיבת המגילה ותפירתה

ז. צריך להניח שיוור בראש היריעה ובסופה כשתופרם יחד ובמשהו סגי:

ח. אין קורין בצבור במגילה הכתובה בין הכתובים ואם קרא לא יצא אלא אם כן היתה יתירה על שאר היריעות או חסרה כדי שיהא לה היכר אבל היחיד קורא בה ואפילו אינה חסרה או יתירה ויוצא בה ידי חובתו ודוקא כשהיא כתובה בגליון כספר תורה:

ט. מגילה שהיא נקודה וכן אם כתב בה בדרך הראשון ברכות ופיוטים אינה נפסלת בכך:

י. אם אין מגילה כשרה קורים אותה בחומש בלא ברכה:

יא. אם קרא במגילה גזולה יצא. הגה: ואם מברכין עליה עיין לעיל סימן תרמ"ט לענין לולב הפסול והוא הדין כאן:

סימן תרצב – דיני ברכות המגילה, ובו ד' פעיפים

א. הקורא את המגילה מברך לפניו שלשה ברכות על מקרא מגילה ושעשה נסים ושהחיינו ובוים אינו חוזר ומברך שהחיינו. הגה: ויש אומרים דאף ביום מברך שהחיינו (טור) בשם רבינו תם והרא"ש והמגיד). וכן נוהגין בכל מדינות אלו ואחד יכול לברך והשני קורא (הגהות אשרי פרק ב'). ולאחריה

הנה מוקא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחולק לשבעה ימים קדם הפורים. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פורים קדם הפורים. וזכה להיות 'בן עולם הבא'. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. וזכרם המבורים ויירידי. וזכות את הרבים לחיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכות' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה' וכל המזכה את הרבים 'ו'א אדר' יום ה' משבעה ימים קודם פורים זוכה לפנים צדיקים!

**מכון 'הלכות פורים לשבעה ימים' – ללימוד כל ארץ 'הלכות פורים' במעגל ימים קודם פורים
שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מורכב עם רב"א'
פורים אתקייאת על עם יום המפורים (תקצ"ב) - כל המועדים יהיו בטליון, וימי תעניתם לא יהיו בטליון לעולם (מחזקת שולחן ערוך)**

**שואלין ודורשין בהלכות הרגל
קודם הרגל שלשים יום**

רבינו יחזקאל אפרן זצ"ל

יב אדר
[יום ו']
משבעה ימים
קודם פורים

גליין
ו'

הלכות פורים לשבעה ימים
לימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח במשח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

רבינו יחזקאל אפרן זצ"ל

קודם הלימוד יאמרו: הנני רוצה ללמוד. כדי שביאני המלמד לידי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי ודיעת התורה. ונהיגי עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתתדים יאהרונה"י על ידי הנעלים בהחילו דרתימו בהודקא שלים בשם כל ישראל.

מנות איש לרעהו שתי מנות לאיש אחד וכל המרבה לשלוח לריעים משוכח ואם אין לו מחלילין עם חבירו זה שולח לזה סעודתו וזה שולח לזה סעודתו כדי לקיים ומשלוח מנות איש לרעהו. הגה: ויש לשלוח מנות ביום ולא בלילה (מדברי הרא"ש פרק קמא דמגילה). ואם שולח מנות לרעהו והוא אינו רוצה לקבלם או מוחל לו יצא ואשה חייבת במתנות לאביונים ומשלוח מנות כאיש. ואשה תשלח לאשה ואיש לאיש. אבל לא בהפך שלא יבא איש לשלוח לאלמנה ויבואו לידי ספק קידושין אבל במתנות לאביונים אין לחוש:

סימן תרצו – דיני הספד ותענית ועשיית מלאכה בפורים, וכו' ה' סעיפים

א. פורים מותר בעשיית מלאכה ובמקום שנהגו שלא לעשות אין עושין. (והאידינא נהגו בכל מקום שלא לעשות) (כל בו). והעושה אינו רואה סימן ברכה מאותה מלאכה לעולם אלא אם הוא בנין של שמחה כגון בית חתנות לבנו או אבויגני של מלכים ושרים. הגה: ומותר לעשות כל מלאכת מצוה כגון לכתוב פסקי הלכות וכן מותר לעשות אפילו מלאכות גמורות לצורך פורים (תרומת הדרשן סימן קי"ב):

תענית חלום ועיין לעיל סימן תקס"ח וסימן תק"ע. יש שנהגו ללבוש בגדי שבת ויום טוב בפורים וכן נכון (מהרי"ל). ונהגים לעשות סעודת פורים לאחר מנחה וערבית יתפללו בלילה ומתפללים מנחה תחלה בעוד היום גדול ורוב הסעודה צריכה להיות ביום (מנהגים). ולא כמו שנהגין להתחיל סמוך לערב ועיקר הסעודה היא ליל ט"ו וכשחל פורים ביום ששי יעשו הסעודה בשחרית משום כבוד שבת (מנהגים). ומי שרוצה לעשותה תמיד בשחרית הרשות בידו (תרומת הדרשן). יש אומרים שיש לאכול מאכל זרעונים בפורים זכר לזרעונים שאכל דניאל וחביריו בבבל (כל בו). טוב לעסוק מעט בתורה קודם שיתחיל הסעודה וסמך לדבר ליהודים היתה אורה ושמחה ודרשין אורה זו תורה (מהרי"ב). וחיוב במשחה ושמחה קצת בשני ימים י"ד וט"ו (מנהגים) וכן נהגו ויש אומרים דאם הויק אחד את חבירו מכת שמחת פורים פטור מלשם (תרומת הדרשן סימן ק"ג). ועיין בחושן המשפט בדיני נזיקין (סוף סימן שצ"ח):

ג. אומר על הנסים בברכת המזון בברכת הארץ ואם התחיל סעודתו ביום ומשכה עד הלילה אומר על הנסים דבחר תחלת סעודה אוליגן ויש מי שאומר שאין לאומרו (ונהגין כסברא ראשונה):

ד. חייב לשלוח לחבירו שתי מנות בשך או של מיני אוכלים שנאמר ומשלוח

סדר הלימוד ליום ו' אדר יום ו' משבעה ימים קודם פורים

המשך סימן תרצד – דין מעות פורים לעניים

- ב. אין משנים מעות פורים לצדקה אחרת. הגה: ודוקא הגבאים (מרדכי פרק קמא דבבא בתרא) אבל העני יכול לעשות בו מה שירצה:
- ג. אין מדקדקים במעות פורים אלא כל מי שפושט ידו ליטול נתנים לו ובמקום שנהגו ליתן אף לעכו"ם נותנים:
- ד. במקום שאין עניים יכול לעכב מעות פורים שלו לעצמו ונתנם במקום שירצה.

סימן תרצה – דיני סעודת פורים, וכו' ד' סעיפים

הגה: מצוה להרבות בסעודת פורים (טור). ובסעודה אחת יוצאים (מרדכי סוף פרק קמא).

א. סעודת פורים שעשאה בלילה לא יצא ידי חובתו. הגה: ומכל מקום גם בלילה ישמח וירבה קצת בסעודה. (תשוכת מהרי"ב):

ב. חייב אינש לבסומו בפוריא עד הלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. הגה: ויש אומרים דאין צריך להשתכר כל כך אלא שישתה יותר מלימודו (כל בו) וישן ומתוך שישן אינו יודע בין ארור המן לברוך מרדכי (מהרי"ל). ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים ואין להתענות בפורים מלבד

נהנה מוקא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחזקת לשבעה ימים קדם הפורים. עמוד אחד ליום. כך יגמור כל הלכות פורים קדם הפורים. וזכה להיות 'בן עולם הבא'. נא לפרסם בכתבי נספחות ובכתי מד'רשות. ובשמחות. ולקבל התפריים וידידים. לנפות את הרבים לחיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכות' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה' וכל המזכה את הרבים 'בן עולם הבא' יום ו' משבעה ימים קודם פורים

מכון 'הלכות פורים לשבעה ימים' – ללימוד כל ארץ 'הלכות פורים' במשך שבועת ימים קודם פורים
 שעל ידי 'מופעל עולמי ללימוד שולחן ערוך מובהר עם רביא'
 פורים ואתקייאת על עם יום המפורים (תקצ"ט) - כל המועדים יהיו בטליון, וימי תעוררם לא יהיו בטליון לעולם (החל מליל פסח)

שואלין ודורשין בהלכות הרגל
קודם הרגל שלשים יום
הלכות פורים לשבעה ימים
לימוד שולחן ערוך הלכות פורים
לשבעה ימים – עמוד אחד ליום
תנו רבנן משה תיקן להם לישראל שיהו שואלין ודורשין בענינו
של יום הלכות פסח בבטח הלכות עצרת בעצרת הלכות חג בחג

קודם הלימוד יאמרו: הנני הוציא ללמוד. כדי שביאני המלמד לידי מעשה. ולידי מרות ושרות. ולידי יגיעת התורה.
 ובהריני עושה לשם יחוד קדשך בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדוניי מתתקדים יאהרונתי
 על ידי הנעלים ברחמינו ביהודקא שלים בשם כל ישראל.

פדיון הבן (תוספות פרק קמא דמועד קטן).
 ומה שהגו ללבוש פרצופים בפורים וגבר
 לובש שמלת אשה ואשה כלי גבר אין
 איסור בדבר מאחר שאין מכוונים אלא
 לשמחה בעלמא וכן בלבישת כלאים
 דרבנן ויש אומרים דאסור אבל המנהג
 כסבירא הראשונה וכן בני אדם החוטפים
 זה מזה דרך שמחה אין בזה משום לא
 תגזול ונהגו כך ובלבד שלא יעשו דבר
 שלא כהגון על פי טובי העיר (תשובת
 מהרי"י מינץ סימן י"ז):

סימן תרצו – אין אומרים תחינה
בי"ד וט"ז שבאדר ראשון, ודין
תענית והספד בהן, וכו' סעיף אחר

א. יום י"ד וט"ו שבאדר ראשון אין
 נופלים על פניהם ואין אומרים מזמור
 יענך ה' ביום צרה ואסורים בהספד
 ותענית אבל שאר דברים אין נוהגים
 בהם ויש אומרים דאף בהספד ותענית
 מותרים. הגה: והמנהג כסבירא ראשונה
 יש אומרים שחייב להרבות במשתה
 ושמחה בי"ד שבאדר ראשון (טור בשם
 הרי"ף) ואין נוהגין כן מכל מקום ירבה
 קצת בסעודה כדי לצאת ידי המתמירים
 (הגהות מיימוני בשם סמ"ק) וטוב לב משתה
 תמיד:

אבילות כמו שבת וכן פסק הרב בעצמו
 בטור יורה דעה סימן ת"א:

ה. אם חל פורים במוצאי שבת והאבל
 יושב בבית הכנסת בשבת במנחה לא
 יצא משם עד שיתפלל תלפת ערבית
 וישמע קריאת מגילה ולמחרת לא
 יצא מפתח ביתו:

ו. יש מי שאומר שהאבל חייב לשלוח
 מנות. הגה: אבל אין שולחין לאבל כל
 י"ב חודש (מהרי"ל) וכמו שיתבאר ביורה
 דעה סימן שפ"ה עיין שם ואם אין בעיר
 אלא האבל עם אחר חייב לשלוח לאבל
 כדי לקיים לשלוח מנות אלא אם כן מחל
 האבל על מנתו (מהריב"ש):

ז. יש מי שאומר שאונן מותר בבשר ויין
 דלא אתי עשה דיחיד דאבילות ודחי
 עשה דרבים דאורייתא דלשמוח
 בפורים דברי קבלה ניהו שהם כדברי
 תורה. הגה: וכל שכן שחייב במקרא
 מגילה ותפלה וקריאת שמע ונראה לי
 דדוקא בלילה אף על פי שמתו מוטל
 לפניו אבל ביום שרוצה לקברו קבורת
 מתו קודם כמו שנתבאר לעיל סימן תרפ"ז
 סעיף ב' ולכן קורא ומתפלל אחר כך דלא
 עדיף מיום טוב ושבת כמו שנתבאר לעיל
 סימן ע"א, כן נראה לי:

ח. מותר לישא אשה בפורים. הגה: בין
 בי"ד בין בט"ו וכל שכן שמותר לעשות

סדר הלימוד ליום י"ג אדר
יום ז' משבעה ימים קודם פורים

המשך סימן תרצו – דיני הספד ותענית
ועשיית מלאכה בפורים

ב. אפילו במקום שנהגו לא נהגו אלא
 ביום מקרא מגילה בלבד אבל לאסור
 את של זה בזה אינו מנהג:

ג. יום י"ד ויום ט"ו אסורים בהספד
 ותענית לכל אדם בכל מקום בין לבני
 כרכים שהם עושין ט"ו בלבד בין
 לבני עיירות שהם עושים י"ד בלבד
 והנשים מענות בהם שכלן עונות
 כאחת ומטפחות שמכות כף אל כף
 אבל לא מקוננות שתהא אחת מדברת
 וכולן עונות אחריה נקבר המת לא
 מענות ולא מקוננות:

ד. כל דברי אבילות נוהגים בחנוכה
 ופורים. הגה: ומכל מקום ילך לבית
 הכנסת לשמוע המגילה (תוספות פרק קמא
 דמועד קטן). ואם יוכל לאסוף מניין לביתו
 לקרות המגילה עדיף טפי (מהרי"ל). ויש
 אומרים שאין אבילות נוהג בפורים לא
 בי"ד ולא בט"ו (הרא"ש ומנהגים) וכן
 נוהגין ואפילו אבילות יום ראשון נדחה
 מפני פורים (דברי עצמו) אבל הדברים
 שבצענה נוהג ואף על פי שאין נוהג
 אבילות בפורים עולה לו למנין שבועה ימי

ביום הפורים שהוא שלשים יום קודם הפסח
מתחילין ללמוד בעזהשי"ת הלכות פסח המחולק לשלשים יום
תניא שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלשים יום הלכך שלשים יום קודם הפסח חל עליו חובת ביעור. (טור אר"ח
סימן תכט). ומתחילין מיום הפורים עצמו. (חק יעקב, פרי חדש, שו"ע התניא – עפ"י הגמ' סנהדרין יב, ושי"ר י"ז, וסנהדרין פז, תוס' בכורות נז, ועוד)

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך הלכות פורים מחולק לשלשים ימים קודם הפורים. עמוד אחד ליום. כך נלמד כל
 הלכות פורים קדם הפורים. וזכה להיות 'בן עולם הבא'. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. ובשמחות. ולקבל
 התפארות וידידות. לזכות את הרבים להיות 'בן עולם הבא' על ידי לימוד 'הלכות פורים' בכל יום. שהוא 'תורה לשמה'
 וכל המזכה את הרבים 'ניג אדרן' יום ז' משבעה ימים קודם פורים זוכה לפנים צדיקים!

